

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 12/02/2026.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 339: CHUYỂN ĐỔI TÂM CẢNH GIỚI LIỀN ĐỔI

Phần lớn chúng ta bị cảnh giới chuyển mà không chuyển đổi được cảnh giới. Chúng ta chuyển đổi được tâm thì hoàn cảnh bên ngoài cũng sẽ chuyển. Trên Kinh Phật nói: *“Không có Ma, cũng không có Phật”*. Ban đầu tôi cũng chưa hiểu được câu nói này, dần dần tôi thấu hiểu Ma hay Phật đều do tâm chúng ta. Chướng ngại hay sự xung đột đến mà tâm chúng ta bình hoà, thanh tịnh, không tức giận, vậy thì người tạo ra sự xung đột đó là Phật. Nếu chúng ta gặp chướng ngại hay xung đột mà chúng ta khởi tâm sân hận thì người tạo ra chướng ngại đó là Ma. Phật hay Ma là do tâm mình. Chúng ta dùng tâm nghi ngờ, soi xét mọi hoàn cảnh xung quanh thì chúng ta luôn nhìn thấy hoàn cảnh không tốt. Chúng ta dùng tâm chân thành để thiện đãi hoàn cảnh xung quanh thì hoàn cảnh bên ngoài không tốt cũng không xấu. Hoàn cảnh bên ngoài tốt hay xấu đều là do tâm của chúng ta.

Người thế gian luôn đổ lỗi cho hoàn cảnh, cho rằng mọi người đối xử không tốt, đối xử thiên lệch, đây là do chúng ta có tâm phân biệt, chấp trước. Nếu chúng ta không có tâm phân biệt, chấp trước thì mọi sự, mọi việc không thể làm tâm chúng ta dao động. Hòa Thượng từng nói: *“Nhật nhật thị hảo, thời thời thị hảo”*. Ngày nào cũng là ngày tốt, giờ nào cũng là giờ tốt. Hay người xưa cũng nói: *“Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu do tâm ta”*. Chúng ta chỉ cần chuyển đổi tâm thì tất cả cảnh giới bên ngoài đều theo đó chuyển đổi. Nếu tâm chúng ta vẫn như cũ, vẫn là *“tự tư tự lợi”*, *“tham, sân, si”* thì tất cả cảnh giới bên ngoài đều diễn biến theo tâm đó.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta chuyển đổi tâm thì cảnh giới liền chuyển đổi”***. Trong cùng một việc, người khác cảm thấy tự tại, an vui nhưng chúng ta cảm thấy bức bách, khổ sở thì nguyên nhân là do nội tâm của chúng ta. Chúng ta muốn tìm một cảnh giới an lành thì đời này và nhiều đời nữa chúng ta cũng không thể tìm thấy. Tất cả ở ngay trong nội tâm của chúng ta. Tâm chúng ta thanh tịnh thì cảnh

giới bên ngoài thanh tịnh. Nếu tâm chúng ta vẫn còn tập khí xấu ác thì cho dù chúng ta tìm đến thâm sơn cùng cốc cũng không tìm được sự thanh tịnh, an vui.

Hòa Thượng từng nói: “**Bồ Tát ở nơi nào thì nơi đó là đạo tràng**”. Bồ Tát ở siêu thị thì nơi đó là đạo tràng. Bồ Tát ở vũ trường thì vũ trường là đạo tràng. Chúng ta là phàm phu thì cho dù chúng ta đứng trước mặt Phật, chúng ta vẫn là phàm phu, vẫn khởi tâm “*tự tư tự lợi*”, “*tham, sân, si*”.

Hôm trước, khi tôi ra Hà Nội, tôi không tính toán, dự liệu trước nhưng tôi đã làm được rất nhiều việc. Hôm qua, tôi về Sài Gòn, sau khi ăn cơm, nói chuyện với mọi người, tôi di chuyển về Bình Dương. Người xưa nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Cảnh giới bên ngoài hoàn toàn chuyển theo tâm chúng ta. Nếu chúng ta để hoàn cảnh bên ngoài chuyển đổi tâm thì chúng ta mãi mãi là phàm phu. Nếu chúng ta chuyển được hoàn cảnh thì mới có cơ hội chuyển đổi cảnh giới, bước vào cảnh giới của Phật Bồ Tát.

Tôi cảm thấy rất tri ân chiếc xe ô-tô mà tôi đang sử dụng, nếu chiếc xe yếu thì tôi không thể di chuyển đến các nơi. Hôm qua, tôi phải ngồi trên xe di chuyển khoảng 8 đến 10 giờ nhưng sáng nay tôi vẫn thực hiện thời khóa đầy đủ, mọi việc rõ ràng đều là do tâm chúng ta. Nếu chúng ta biết chuyển đổi tâm thì cảnh giới không có tốt xấu, ngày giờ cũng không có tốt xấu. Nếu chúng ta không biết chuyển đổi tâm thì chúng ta sẽ thấy có cảnh giới tốt xấu. Người không biết chuyển đổi cảnh giới nội tâm thì sẽ bị ảnh hưởng bởi phong thủy, người biết chuyển đổi cảnh giới thì phong thủy cũng sẽ chuyển đổi.

Nơi tôi ở, trước là một mảnh đất hoang, nhiều sỏi đá nhưng hiện tại, nơi đây có rất nhiều loại rau củ quả phát triển xanh tốt. Khu đào tạo Sơn Tây ngày trước là vùng đất hoang, hiện tại rau củ đã mọc xanh tốt giống như một bức tranh. Ở khu đào tạo Hòa Phú rau củ cũng đang phát triển rất tốt. Chúng ta tự thiết kế khu trồng rau có lối đi như một công viên; phía trên vườn rau trồng bầu, mướp, khổ qua. Hiện tại, chúng ta có thể ra vườn rau ngắm cảnh hoặc thu hoạch rau củ. Đây rõ ràng là “*cảnh tùy tâm chuyển*”. Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu ở tâm chúng ta. Tâm chúng ta xấu mà chúng ta về cõi Phật thì chúng ta cũng biến cõi Phật thành cõi xấu.

Trước đây, khi đi giảng ở một nơi, tôi hỏi mọi người là có muốn vãng sanh không. Mọi người đều giơ tay. Tôi nói, nếu tâm cảnh của chúng ta mà vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì ở đó thành nơi chứa tội phạm. Sau khi nghe tôi nói như vậy thì mọi người đều cảm thấy phiền não. Tâm chúng ta đầy những vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta sẽ về cõi Ngạ quỷ, Địa ngục, Súc sanh. Tâm tịnh thì mới tương ứng được với cõi tịnh. Tâm chúng ta tương ứng, khế hợp với thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta mới có thể về đó.

Có những người niệm Phật nhưng mỗi tháng họ đến hơn 20 đạo tràng khác nhau, đây là họ không tu Giới – Định – Huệ mà họ đang ngày ngày tu Tham – Sân – Si. Trước đây, đi đến đâu tôi cũng tặng rất nhiều quà, đến một đạo tràng có khoảng 100 người thì tôi mang theo 400 chiếc mũ có chữ “**A Di Đà Phật**”. Có người nói, tôi không nên tặng quà cho mọi người nữa vì có người đã có nhận rất nhiều quà và cất đầy trong tủ. Nếu họ có tâm cảnh này thì họ đang tu Giới – Định – Huệ hay tu Tham – Sân – Si? Chúng ta phải luôn kiểm soát tâm cảnh của chính mình!

Hòa Thượng nói: “**Lão sư Lý Bỉnh Nam đã nói đại căn, đại bản của cách học Phật là thay đổi tâm, chuyển đổi tâm. Chúng ta phải chuyển đổi vọng tâm thành chân tâm, chuyển đổi tâm hư vọng thành tâm chân thành. Chúng ta dùng tâm này đối nhân xử thế tiếp vật thì chúng ta tuyệt đối không bị thiệt thòi**”. Chúng ta phải chuyển đổi tâm trước khi bước vào pháp môn. Nếu chúng ta chưa chuyển đổi tâm mà chúng ta học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta mới chỉ làm được ở bề ngoài. Hòa Thượng thường nói: “**Chúng ta chỉ làm được ở mức để coi chứ chưa làm được từ ở trong tâm**”. Chúng ta phải chuyển đổi vọng tâm thành chân tâm, chuyển đổi tâm hư vọng thành tâm chân thành, dùng tâm này để đối nhân xử thế tiếp vật thì người xấu cũng trở thành người tốt, cảnh giới xấu đến mức nào cũng trở thành cảnh giới tốt, phong thủy không tốt cũng trở thành tốt.

Gần đây, khi nhìn lại nơi mình đang ở, tôi thấy, bên phải là một con đường, bên trái là một quả núi, phía sau cũng là núi, đây là thế rồng châu hổ phục. Trước đây, có người bảo tôi đến đây ở, sau đó, tôi bảo họ bán nơi này cho tôi, tôi sẽ trả dần tiền. Trong vận mệnh của mình có thì tự nhiên sẽ có, trong vận mệnh của mình không có thì mình cố cưỡng cầu sẽ tạo nghiệp. Chúng ta tạo nghiệp thì sẽ

phải nhận quả báo. Chúng ta sống trong giàu sang mà đang tạo nghiệp thì chúng ta sẽ dần phải trả nghiệp. Lão sư Lý Bình Nam nói, trước tiên chúng ta phải cải đổi tâm, chuyển từ vọng tâm thành chân tâm, từ tâm hư ngụy thành tâm chân thành. Chúng ta dùng tâm này đối nhân xử thế tiếp vật thì chúng ta tuyệt đối không bị thiệt thòi.

Hòa Thượng nói: **“Tôi học Phật đã hơn 50 năm, tôi cũng đã làm ra mình chứng cho mọi người. Chúng ta, ở bên ngoài tưởng chừng thiệt thòi, lỗ lã nhưng thực tế là có đại phước báu”**. Ngày trước, khi mọi người vừa có ý muốn chiếm nơi nào thì Hòa Thượng liền nhường, Ngài đã nhường hơn năm lần. Thế gian ngày nay vô cùng “trước ác”, người thế gian lừa Thầy, phản bạn, bất hiếu với Cha Mẹ. Hòa Thượng tu hành tinh tấn như vậy nhưng vẫn có học trò chiếm chỗ, thậm chí có người quay lại chê trách, báng bổ Ngài. Đây là do họ có tâm tự tư, ích kỷ, nếu họ có tâm xả mình vì người thì sẽ không bao giờ hành động như vậy. Tôi tặng quà rất nhiều nhưng tôi tuyệt đối không bị lỗ, không bị thiệt thòi. Ngài Lý Bình Nam dạy chúng ta tu hành thì phải chuyển đổi tâm. Chúng ta chưa chuyển đổi được tâm thì chúng ta tu pháp nào, cho dù là diệu pháp cũng không thể có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta gặp phải sự xung đột, công kích lớn thế nào mà không để trong tâm, trong tâm như không hề có việc gì vậy thì tâm chúng ta giống như biển rộng, trời cao”**. Tâm chúng ta không vướng bận, dính mắc, hoàn toàn tự tại, vô ngã thì tâm giống như biển rộng, trời cao. Nếu chúng ta cho rằng, mình làm một việc nào đó sẽ tổn kém, vất vả thì chúng ta phải chuyển đổi ý niệm là chúng ta làm để cúng dường, dâng tặng mọi người. Nếu chúng ta tổ chức một bữa tiệc thì chúng ta phải chuyển đổi ý niệm là buổi tiệc hôm nay chúng ta làm là để cúng dường tất cả mọi người có duyên đến đây. Chúng ta cho rằng chúng ta làm để cúng dường tất cả mọi người có duyên đến đây thì tâm chúng ta sẽ hoàn toàn khác. Nếu chúng ta cho rằng việc này là tổn kém thì chúng ta đã sai. Ở thế gian, để có nhân duyên gặp được nhau là vô cùng khó khăn. Những người cùng đi chung một chuyến đò, cùng đến một pháp hội đều là do nhân duyên từ nhiều đời. Chúng ta có cơ duyên phục vụ cho người thì có đáng để chúng ta tận tâm tận lực làm hay không?

Chúng ta tu học Phật pháp là tu ở ngay trong cuộc sống, không phải là chúng ta tìm vào núi sâu học Kinh điển. Chúng ta thành Phật là để độ chúng sanh, nếu hiện tại, chúng ta có duyên để độ, có duyên để hy sinh phụng hiến thì tại sao chúng ta không làm? Trước đây có người nói với tôi, sau khi vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc họ sẽ quay lại thế giới Ta Bà tiếp độ chúng sanh. Hiện tại, chúng ta có cơ duyên sao chúng ta không tiếp độ chúng sanh? Cách đây hơn 20 năm, có người nói tôi là người xen tạp vì ban đầu tôi chuyên dịch đĩa Hòa Thượng nhưng sau đó tôi làm giáo dục, tổ chức các lễ tri ân, lớp Kỹ năng sống. Người nào bất tài, vô dụng, lười biếng thì mới trốn vào nơi nào đó để an thân, cuối cùng cũng không có một chút thành tựu nào. Những người này đã lãng phí cả một đời!

Nhiều năm nay, tôi chỉ học với Hòa Thượng Tịnh Không, chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phật**”, tích cực làm tất cả những việc lợi ích chúng sanh. Hằng ngày, tôi dậy thời khóa không trễ một phút nào, sau khi lễ Phật, tôi dành khoảng hơn 15 phút để đọc trước bài. Hôm trước, tôi cắt, rửa sạch lá rau cải già và dùng nước đậu để muối dưa, mọi người ăn đều khen rất ngon. Nếu chúng ta có tâm vì chúng sanh lo nghĩ thì sẽ có rất nhiều việc có thể làm, đây là “*tâm có thừa mà sức không đủ*”. Việc chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh không cản trở việc chúng ta tu hành.

Khi vừa đến Đà Nẵng tôi đã đến các khu đào tạo, quan sát vườn rau, sân chơi của các con, sau khi quan sát, tôi biết cần quy hoạch các nơi như thế nào. Tôi hướng dẫn mọi người cách đặt gạch để làm rãnh thoát nước. Tôi không có tài nhưng tôi không phải là người vô dụng. Tôi có thể làm được tất cả mọi việc vì tâm tôi luôn nghĩ đến người khác. Tôi biết cần làm việc gì để chân thật lợi ích cho mọi người.

Tôi đang ở Bình Dương, tôi đã đi thăm mọi người ở cả ba miền Bắc, Trung, Nam, ngày 25 Tết, tôi sẽ đi thăm mộ ông bà. Chúng ta phục vụ chúng sanh, làm tất cả mọi việc để tốt cho người nhưng cũng không được chảnh mắng việc của mình. Chúng ta làm việc chúng sanh tốt mà không làm tốt việc của mình thì đã trái đức, bội đạo. Mọi người quan sát, nếu tôi làm được thì mọi người cũng sẽ làm được, điều quan trọng là mọi người phải mở tâm để làm. Tôi luôn quan tâm chặt chẽ đến việc của mọi người ở các vùng miền. Tâm của chúng ta rộng lớn thì mới có thể bao quát được mọi việc.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải chuyển tâm hư vọng thành chân tâm, dùng tâm này mà đối nhân xử thế tiếp vật thì sẽ vượt qua tất cả những chướng nạn. Nhà Phật thường nói ma chướng. Ma chướng không phải là ma, mà tất cả đều là Phật Bồ Tát đang thị hiện, cũng là Phật Bồ Tát đang khảo nghiệm chúng ta”***. Chúng ta vượt qua khảo nghiệm thì giống như chúng ta vượt qua bài thi. Nếu chúng ta không thi đỗ thì sẽ học lại, thi đỗ thì lên lớp.

Hòa Thượng nói: ***“Tất cả chướng ngại mà chúng ta gặp phải đều là để khảo nghiệm chính mình”***. Hằng ngày, chúng ta đều có các bài thi, bài thi nhỏ, bài thi lớn. Nếu chúng ta vượt qua các bài thi thì ngày ngày chúng ta đang lên lớp, chúng ta sẽ tự tại. ***“Tự tại”*** là phiền não của chúng ta nhẹ, trí tuệ ngày càng thêm lớn. Hoàn cảnh là để khảo nghiệm chúng ta. Có những người muốn rời khỏi hoàn cảnh, tìm đến nơi thâm sơn cùng cốc để tu dưỡng tâm, nhưng khi gặp chuyện họ vẫn động tâm, phiền não.

Hòa Thượng nói: ***“Khi chúng ta chuyển đổi được tâm thì tất cả hoàn cảnh đều là cảnh tốt. Chúng ta không nên oán hận những người đã gây phiền phức mà phải có tâm cảm kích, tri ân vì họ thành toàn cho chúng ta”***. Nhờ có người khảo nghiệm mà chúng ta mới biết mình có dễ bị động tâm hay không.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc, Thầy Lý Bình Nam dạy chúng ta đại căn, đại bản của tu hành là chuyển đổi tâm. Chúng ta đổi tâm ***“tự tư tự lợi”*** thành tâm hy sinh phụng hiến, vì người mà lo nghĩ thì hoàn cảnh sẽ hoàn toàn thay đổi. Khi nhìn lại một quá trình dài, tôi nhìn thấy chúng ta đã làm được rất nhiều việc, tài vật cũng tự nhiên đến để chúng ta có thể làm được mọi việc. Hòa Thượng nói: ***“Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức”***. Chúng ta chuyển đổi tâm, không nghĩ vì mình, chỉ nghĩ cho người thì tự khắc chúng ta sẽ làm được. Người khác cảm thấy chúng ta làm được những việc phi thường, nhưng nếu chúng ta mở tâm thì có thể làm được tất cả mọi việc.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài
liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*